

nye skibe og visse større anskaffelser af maskiner m. v. og bygninger. Forskudsafskrivningerne foretages i tiden forud for leveringen af aktiver, som skatteyderen har bestilt eller — ved forskudsafskrivning efter afsnit IV A — har planlagt at fremstille i egen virksomhed. Når aktiverne bliver leveret, går forskudsafskrivningerne fra i det beløb, som skatteyderen kan afskrive på i tiden efter levering.

For bestilte skibe foretages forskudsafskrivningen på den aftalte byggesum og for maskiner m. v. og bygninger på det beløb, hvormed den samlede aftale eller beregnede anskaffelsessum overstiger 700.000 kr. Skatteyderen kan i alt højst forskudsafskrive 30 pct. af de nævnte beløb og i et enkelt indkomstår højst 15 pct.

Afskrivningen på *aktiver, der er leveret*, sker for maskiner, inventar og lignende driftsmidler efter saldoafskrivningsmetoden. Skatteyderen kan hvert år afskrive indtil 30 pct. af saldoværdien, der er sammensat af driftsmidlernes anskaffelsessummer med fradrag af foretagne afskrivninger samt salgssummerne for solgte driftsmidler (§ 2).

På afskrivningsberettigede bygninger kan skatteyderen foretage såkaldte begyndelsesafskrivninger i de første 10 år, efter at han har anskaffet bygningen. I de følgende år kan han foretage såkaldte normalafskrivninger. For de fleste bygninger udgør begyndelsesafskrivningen indtil 6 pct. årlig og normalafskrivningen indtil 2 pct. årlig.

Alle de nævnte afskrivningsregler indebærer, at skatteyderne har adgang til at foretage forholdsvis høje begyndelsesafskrivninger. Derfor kan det ofte forekomme, at skatteyderen på et givet tidspunkt har afskrevet et større beløb end den værdiforringelse, aktiverne er undergået indtil dette tidspunkt. Det beløb, hvormed de foretagne afskrivninger overstiger værdiforringelsen, har karakter af en ubeskattet reserve.

Hvor skatteyderen benytter adgangen til forholdsvis høje begyndelsesafskrivninger, har det til modstykke, at afskrivningerne bliver forholdsvis lave i en senere del af afskrivningsforløbet. I denne senere periode vil det derfor ofte forekomme, at værdiforringelsen er større end afskrivningerne, således at de første års merafskrivning i forhold til værdiforringelsen bliver udlignet

helt eller delvis. I det omfang dette sker, vil den ubeskattede reserve forsvinde.

Det forekommer dog naturligvis også, at skatteyderen realiserer den ubeskattede afskrivningsreserve ved at sælge et aktiv for et højere beløb, end det er nedskrevet til. Realisationsgevinster af denne art bliver beskattet efter regler, der ikke skal omtales nærmere i denne besvarelse.

5. Det skal nævnes, at § 15 i *lov om særlig indkomstskat m. v.* (lovbekendtgørelse nr. 450 af 30. september 1971) indeholder regler om afskrivning på vederlag for erhvervelse af goodwill og tidsbegrænsede rettigheder, såsom patentret, forfatter- og kunstnerret og ret til mønster eller varemærke. Også vederlag for erhvervelse af retten ifølge en udbytte-, forpagtnings- eller lejekontrakt kan afskrives efter denne regel.

De nævnte afskrivninger kan medføre, at der opstår ubeskattede reserver af lignende art som ved afskrivning efter afskrivningsloven.

Loven indeholder ikke udtrykkelige regler om, hvilke skatteydere (befolkningsgrupper) der kan afskrive efter § 15 i lov om særlig indkomstskat, men det følger af genstanden for disse afskrivninger, at det må dreje sig om *erhvervsdrivende*.

6. *Lov om beskattningen af pensionsordninger m. v.* (lov nr. 310 af 9. juni 1971) giver ret til fradrag i den skattepligtige indkomst for beløb, der indskydes i forskellige opsparings- og forsikringsordninger m. v.

Disse regler er *ikke begrænset til bestemte erhvervsgrupper* eller lignende.

En oversigt over disse ordninger findes i det som bilag vedføjede notat af 15. november 1971, jfr. navnlig notatets afsnit II og III.

Det drejer sig for det første om nogle *ordninger, hvor det årlige fradrag i indkomsten er begrænset* af en fælles overgrænse på 3.000 kr. De skattefrie reserver, skatteyderne får ved at foretage indskud i sådanne ordninger, bliver ikke beskattet, når de opsparede beløb kommer til udbetaling ved udløbet af de foreskrevne bindingsperioder eller (for så vidt angår kapitallivsforsikring) ved forsikringsbølgens indtræden. (Se dog i notatets afsnit II, punkt 3, om visse særlige livsforsikringer).

For det andet drejer det sig om nogle